

~ נקודות משיחות קודש ~ (על פי לקוטר שיחות כרך לה, עמוד 31 ואילך - מתוך 'לקראת שבת')

דורו של חזקיהו ודורו של רשב"י

זאת אות הברית . . לדרת עולם: (ט, יב)

לדרת כתיב, פרט לשני דורות, לדורו של חזקיהו . . ודורו של רבי שמעון בן יוחאי (בראשית רבה פרשה לה, ב) יש לפרש הטעם שרק בשני דורות אלו לא נראתה הקשית: אמרו חכמינו ז"ל (בראשית רבה פרשה ל, ח) שאחרי המבול נח ראה "עולם חדש", שעל-ידי המבול נטהר העולם ונתעלה למדרגה גבוהה מאד, עד שנקרא "עולם חדש". וזהו גם ענינה של אות הקשית להראות ש"לא יהיה עוד מבול לשחת הארץ" - פי על-ידי המבול נטהרה הארץ באפן שאי-אפשר עוד שהעולם יהיה במצב שפל כזה שיהיה דרוש מבול לתקנו. והנה גם על הגאולה העתידה לבא, נאמר בפתובים (ישעיה סו, כב) שאז יהיו "השמים החדשים והארץ החדשה". שהעולם יתעלה לבחינה גבוהה מאד עד שיהיה כמו "עולם חדש". ועל-פי-זה יש לומר שזה שדקא בדורות חזקיהו ורבי שמעון בן יוחאי לא הצרכו לאות הקשית הוא, פי שניהם שיכים לגאולה העתידה. חזקיהו - אמרו חכמינו ז"ל (סנהדרין צד, א) "בקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח". רבי שמעון בן יוחאי - חבר ספר הזהר אשר "יפקון ביה מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא ככד, ב).

יג) את-קשתי נתתי בעגן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: יג) את קשתי יתית בעגנא ויתיה לאת קנס בין מימרי ובין ארעא:

יד) והיה בענני עגן על-הארץ ונראתה הקשית בעגן: יד) והיה בעננתי עגנא על ארעא ותתחזי קשמתא בעגנא:

כז"ג • בענני עגן • קשמתעלה במחשבה לפני להביא חשוף ואבדון לעולם.

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטר שיחות כרך לה עמ' 35)

קשמתעלה במחשבה לפני להביא חשוף ואבדון לעולם (רש"י ט, יד)

יש לתמוה, כלום אפשר לומר שכל פעם שנראה הקשית, העולם הוא במצב ירוד כזה שהוא ראוי למבול, חס ושלום? ויש לומר, דהנה המבול לא היה בגדר ענש, אלא בטויו של חרטה, כפיככול, על עצם בריאת האדם, וכדכתיב בו "וימח" - **אבוד מחלט**. לפי זה יש לומר, שאין פגנת רש"י להשחתת העולם כלו, אלא להשחתת מקום אחד בעולם (שבו מתנהגים בני אדם כדור המבול) בתור **חשוף ואבדון** (אבוד מחלט), ולא בתור ענש.

טו) וזכרתי את-בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה בכל-בשר ולא-יהיה עוד המים למבול לשחת כל-בשר: טו) וזכירנא ית קמי די בין מימרי וביניכון ובין כל נפשא חיתה בכל בשרא ולא יהי עוד מיא לטופנא לחבלא כל בשרא:

טז) והיתה הקשית בעגן וראיתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל-נפש חיה בכל-בשר אשר על-הארץ: טז) ויתיה קשמתא בעגנא ואחזנה למדבר קנס עלם בין מימרא דיין ובין כל נפשא חיתה בכל בשרא די על ארעא:

כז"ד • בין אלהים ובין כל נפש חיה • בין מדת הדין של מעלה וביניכם, שהיה לו לכתב: ביני ובין כל-נפש חיה, אלא זהו מדרשו: קשמתא מדת הדין לקטרג עליכם, (לחייב אתכם), אני רואה את האות ונזכר.